

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatelů **a) H. s. J., b) V. S., a c) J. D.**, všech zastoupených JUDr. Sylvou Rychtalíkovou, advokátkou se sídlem v Praze 10, Kodaňská 521/57, za účasti **Krajského úřadu Středočeského kraje**, se sídlem v Praze 5, Zborovská 11, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2005, č. j. 8 Ca 186/2004 - 42,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatelé a), b) a c) kasační stížností napadají v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení odmítnuta žaloba podaná Přípravným výborem H._s. J. (dále jen „přípravný výbor“) a H. s. J., tj. stěžovatelem a), proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „žalovaný“) ze dne 19. 4. 2004, č. j. 5724/31740/03/OŽP-Kon. Tímto rozhodnutím bylo v odvolacím řízení změněno rozhodnutí Městského úřadu Kralupy nad Vltavou, odboru životního prostředí (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 17. 3. 2003, č. j. 66/02/ŽP, kterým tímto rozhodl o uznání společenstevní honitby L. – J. I. a držitelem této honitby určil honební společenstvo L..

Městský soud v odůvodnění napadeného usnesení konstatoval neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, když poukázal na skutečnost, že stěžovatel a) nemá ve smyslu ustanovení § 33 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), způsobilost být účastníkem řízení, když dosud není právnickou osobou dle § 18 odst. 2 písm. a) občanského zákoníku a § 19 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“), a tedy nemá způsobilost k právům a povinnostem ani k právním úkonům. Uvedl, že nedostatek právní subjektivity a z toho plynoucí nedostatek subjektivity procesní představuje neodstranitelnou překážku řízení, pro kterou nebylo možné v zahájeném řízení pokračovat. Ke shodnému závěru pak městský soud dospěl také ve vztahu k Přípravnému výboru honebního společenstva. Konstatoval, že zákon o myslivosti nepřiznává přípravnému výboru právní subjektivitu, a to dokonce ani k úkonům v řízení o registraci honebního společenstva, když právo podat návrh na registraci zákon přiznává pouze fyzickým osobám (vlastníkům honebních pozemků). Pojem přípravný výbor je ve smyslu zákona o myslivosti používán

pouze jako legislativní zkratka pro fyzické osoby, které podaly návrh na uznání společenstevní honitby. Městský soud tak i v případě přípravného výboru shledal ke dni podání žaloby nedostatek jeho právní subjektivity a z toho plynoucí nedostatek subjektivity procesní a z tohoto důvodu žalobu pro neodstranitelnou překážku řízení odmítl.

Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zahájil řízení dle § 102 a násl. s. ř. s., ve kterém je před vlastním posouzením důvodnosti stížných bodů povinen ověřit splnění základních podmínek řízení, mezi jinými též její přípustnost.

Dle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost přípustná proti každému pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, domáhá-li se zrušení soudního rozhodnutí účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení. Definici osoby zúčastněné na řízení obsahuje ust. § 34 s. ř. s.; je možno shrnout, že touto osobou je pouze ten, kdo v této pozici vystupoval za splnění podmínek citovaného ustanovení již v řízení o žalobě. Obecně lze konstatovat, že nutnou podmínkou na straně stěžovatele je jeho způsobilost být účastníkem řízení, kterou má podle ustanovení § 33 odst. 2 s. ř. s. ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti, a také správní orgán; jinak i ten, komu ji zákon přiznává.

Podle odst. 3 citovaného ustanovení je účastník způsobilý samostatně činit v řízení úkony („procesní způsobilost“), jen jestliže má způsobilost k právním úkonům (tj. způsobilost vlastními úkony nabývat práv a brát na sebe povinnosti) v plném rozsahu. Procesní způsobilostí se tedy rozumí způsobilost vykonávat v řízení práva a povinnosti účastníka řízení samostatně (nebo prostřednictvím zástupce).

V kasační stížnosti podané proti usnesení městského soudu jsou jako stěžovatelé označeni Honební společenstvo J. [stěžovatel ad a)], a dále fyzické osoby V. S. a J. D.[stěžovatelé ad b) a c)].

V daném případě stěžovatel a) dosud nebyl ve smyslu ustanovení § 20 odst. 3 zákona o myslivosti registrován orgánem státní správy v příslušném rejstříku, a tedy není právnickou osobou dle § 18 odst. 2 písm. a) občanského zákoníku a § 19 odst. 1 zákona o myslivosti. Tento stěžovatel proto nemá dle ustanovení § 33 s. ř. s. způsobilost být účastníkem řízení, když dosud nemá způsobilost k právům a povinnostem ani k právním úkonům. Nedostatek právní subjektivity a z toho plynoucí nedostatek subjektivity procesní tak i v řízení o kasační stížnosti představuje neodstranitelnou překážku řízení, která Nejvyššímu správnímu soudu neumožňuje vést řízení o kasační stížnosti, a je proto důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Soud rozhodne ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. o odmítnutí návrhu také tehdy, byl-li podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Aktivní legitimace k podání kasační stížnosti je upravena ve výše citovaném § 102 s. ř. s. Za osobu oprávněnou podat kasační stížnost tak zákon považuje: 1) účastníka původního soudního řízení (z něhož vzešlo rozhodnutí, které kasační stížnost napadá, a to jak žalobce, tak i žalovaného); 2) osobu zúčastněnou na řízení (ve smyslu § 34 s. ř. s.) a také 3) toho, kdo se v předcházejícím řízení domáhal postavení osoby zúčastněné na řízení, a o němž soud usnesením vyslovil, že v důsledku nesplnění podmínek takovou osobou není.

V daném případě byla kasační stížnost (na rozdíl od žaloby, v níž byl jako žalobce A) označen přípravný výbor) podána dvěma fyzickými osobami, a to stěžovateli

b) a c). Tito však nejsou s ohledem na výše uvedené osobami oprávněnými (aktivně legitimovanými) podat kasační stížnost, když nebyli účastníky předchozího řízení, z něhož vzešlo rozhodnutí městského soudu napadené kasační stížností; nejsou ani osobami na řízení zúčastněnými či osobami, které by se tohoto postavení v předcházejícím řízení domáhaly a o nichž by soud vyslovil, že těmito osobami nejsou.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána osobou, která nemůže být účastníkem řízení dle ust. § 33 s. ř. s. [stěžovatel a)] a dále osobami, které nejsou ve smyslu ustanovení § 102 s. ř. s. k podání kasační stížnosti aktivně legitimovány [stěžovatelé b) a c)]. Z uvedených důvodů proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a písm. c), ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu